

Het College van Afgevaardigden nam tijdens de laatste vergadering onder leiding van Els Unger zeer tegen de zin van de Algemene Raad (AR) een motie aan. Het ging maar om de locatie van het Jaarcongres, maar de boodschap was dat de AR op dit en veel andere punten meer en eerder dient te overleggen met het College.

Vergadering College van Afgevaardigden 28 juni 2007

‘Neem ons serieus!’

Jan Pieter Nepveu
journalist

Scheidend landelijk deken Els Unger houdt van een levendig debat, en zo komt ze aan haar trekken in haar laatste vergadering met het College van Afgevaardigden (CvA). Nog voor haar eerste mededeling, staat kort na halfelf Hertoghs (Breda) bij de microfoon, en die laat hij het eerste halfuur niet meer los. Hij heeft de indruk dat het college door de Algemene Raad (AR) niet serieus wordt genomen, en maakt iets los wat de vergadering de komende uren zal bepalen.

In de vorige vergadering is de reorganisatie van het landelijk bureau aan de orde geweest. Afgevaardigden waren toen ‘buitengewoon benieuwd’ naar de rapportage hierover van het adviesbureau. ‘Waarom wordt dat rapport, dat er sinds november 2006 lag, dan niet kort na die vergadering gedistribueerd?’ vraagt Hertoghs. ‘Wij komen hier niet om toezeggingen te krijgen die vervolgens niet worden waargemaakt.’ En hij citeert de notulen van de vorige vergadering, waarin de deken het gevoel betreurde dat het college te weinig informatie kreeg en waarin het haar speet dat er tussentijds geen uitgebreidere informatie was gestuurd. Dat het rapport dan nu pas twee weken voor deze ver-

gadering werd toegezonden ‘valt niet te rijmen met een oprecht betreuren van het geven van te weinig tussentijdse informatie’, aldus Hertoghs.

Els Unger vermoedt dat er voor de late verzending praktische redenen zijn geweest. ‘We zullen ons nog meer, maar het kan nooit genoeg zijn, rekenschap geven dat we niet alleen uit praktische motieven moeten handelen.’

‘Pas achteraf’

De afgevaardigden laten zich niet overtuigen. J. Kneppelhout (Rotterdam) zegt dat het college al enkele jaren het gevoel heeft altijd ‘achteraf in dingen gekend te worden’.

Begin 2006 voelden de plaatselijke dekens (uitgezonderd die van Amsterdam) zich buitenspel gezet omdat de AR geen inzicht had gegeven in de *position paper*, waarin de AR namens de Orde standpunten had verwoord ten behoeve van de Commissie Advocatuur. Kneppelhout pleit voor het onderscheiden van gedachten van de AR en standpunten die ook in het CvA besproken zijn. ‘Houd in de gaten dat Orde en AR niet hetzelfde is. Orde is AR én College.’

Hij krijgt bijval van J. Smeets (Haarlem). ‘Wanneer u bijvoorbeeld het klacht- en tuchtrecht bespreekt met de minister, en u noemt het een standpunt van de Nederlandse Orde van Advocaten, dan heeft het voor ons niet veel zin

meer om er hier nog over te praten.’

Els Unger zegt dat in de praktijk de nuance tussen AR en Orde niet te maken is. ‘Vlak voor een overleg verwachten politici geïnformeerd te worden over onze mening, dat dwingt ons er toe op het laatste moment snel met iets te komen. Als wij willen dat onze stem gehoord wordt, dan moeten we als Orde spreken.’

Algemeen secretaris Jan Suyver voelt zich door alle kritiek op de informatievoorziening aangesproken. Hij neemt het woord, een unicum in het CvA. ‘De tijdigheid en volledigheid van de informatievoorziening door de AR aan het CvA zijn essentieel voor onze democratie zoals we die volgens de Advocatenwet hebben. Dus ik trek het mij “ambtelijk” aan wat ik vandaag heb beluisterd: we moeten de informatievoorziening verbeteren. Ik zal dit in de AR bespreken.’

‘Frontale botsing’

Misschien hebben de afgevaardigden zelf ook boter op hun hoofd, want hun staan voldoende machtsmiddelen ter beschikking. Hertoghs: ‘We hebben voldoende instrumenten om op een gegeven moment de Algemene Raad te dwingen tot het innemen van heldere standpunten of termijnen.’ Hij voegt de daad bij het woord en dient een motie

in. Vooralsnog beperkt hij zich tot een motie inzake een niet al te zwaarwichtig onderwerp: de locatie van het Jaarcongres volgend najaar. Assen zou aan de beurt zijn, maar de Algemene Raad acht de Drentse hoofdstad niet zo geschikt voor een Jaarcongres in een nieuwe opzet. Zo zijn de beschikbare faciliteiten en de opkomst uit de rest van het land ook belangrijke factoren. Maar het is geen geheim dat een meerderheid van de dekenen toch naar Assen wil. Hertoghs: 'Als je die signalen serieus wil nemen, agendeer het Jaarcongres dan een keer. Het getuigt niet van goed communiceren met je achterban als je daar een uitstellerig beleid in voert.' In de motie verzoeken de afgevaardigden de AR 'niet langer te dralen' en te bepalen dat het Jaarcongres 2008 gehouden wordt in Assen.

Willem Bekkers, landelijk deken per 1 juli jl., wil zich niet laten voorschrijven waar het Jaarcongres georganiseerd moet worden. 'Leg de AR niet nu dwingend op waar we het volgend jaar moeten doen. Dat zou uitermate onverstandig zijn want dan ben ik bang dat we aankoersen op een frontale botsing.'

Hertoghs trekt de motie niet in. Els Unger ontraadt de motie: 'Het past niet in de beleidsagenda van de AR om het Jaarcongres in Assen te houden.'

Met grote meerderheid van stemmen en onder luid applaus wordt de motie toch aangenomen. Els Unger: 'Ik vrees dat hierover het laatste woord nog niet is gezegd.'

State of the union

Naar aanleiding van de notulen heeft P. van Hoef (Roermond) ook nog wel een opmerking. Op het publieksgedeelte van de website van de Orde staat anders dan afgesproken nog steeds reclame, en: 'Wie nu de site van de Orde aanklikt, ziet boven aan de pagina staan in wervende, bewegende en flikkerende letters: DAS Rechtsbijstand.' Ook Els Unger heeft daar 'met schrik' kennis van genomen. Er zal worden uitgezocht wat erover is bepaald in het contract met uitgever Elsevier.

De laatste 'mededeling', het is al bijna lunchpauze, betreft 'het zomerberaad' van de AR. Willem Bekkers voert een halfuur durend betoog, een soort 'state of the union' van de nieuwe deken. Hem is opgevallen dat er bij de afgevaardigden veel 'verontruste onvrede' heerst, bij de AR zou dat niet anders zijn. 'Dat betekent dat we niet goed met elkaar bezig zijn, en dat we daar rap iets aan moeten doen.'

Verder heeft de AR vastgesteld dat er nog steeds reden is om na te denken over de positie van de advocatuur in de samenleving. 'Vanuit het MKB, de NMa, Consumentenbond, Bond van Verzekeraars, media en allerlei andere segmenten in de samenleving, wordt de advocatuur ter verantwoording geroepen. Daar moeten wij serieus op ingaan.' Omdat een en ander nog niet is 'uitgekristalliseerd', laat Bekkers het hierbij. 'Misschien denkt u, hoe wordt dit vertaald in beleid? Ik heb van u begrepen dat wij nog niet concreet mogen voorleggen hoe we het gaan doen, want daar wilt u vanaf het begin bij betrokken worden.' Korte pauze. 'Nou, doe uw best!' Er ontstaat een vrolijk rumoer.

Geen sovjetuitslagen

Bij de benoeming van Louise van der Veen (42) en Hermine Voûte (43) tot leden van de AR laten de afgevaardigden weer van zich horen. Er is voor het eerst een sollicitatieprocedure geweest, voorheen werden kandidaten in eigen kring aangezocht. Op de oproep in dit blad is een tiental reacties gekomen. 'Drie van de tien pasten zeer goed in het profiel zoals we dat tot uitdrukking hadden gebracht. Daarbij ging het om personen van onder de 45 en er waren ook interessante vrouwen bij,' aldus Els Unger.

De afgevaardigden noemen het lovenswaardig dat jonge mensen gestimuleerd zijn te solliciteren, maar vrezen dat bij de uiteindelijke voordracht geslacht en leeftijd de doorslag gegeven hebben, en niet de kwaliteit. De benoeming geschiedt dan ook niet met de gebruikelijke 'sovjetuitslagen' (een term die Els Unger vaak gebruikte). Per kandidaat werden 75 stemmen uitge-

bracht: Van der Veen werd gekozen met 1 stem tegen en 3 onthoudingen, Voûte met 6 stemmen tegen en 7 onthoudingen.

De beste besluiten

Het is twee uur in de middag, wanneer men eindelijk toekomt aan de eigenlijke agenda. De AR acht instelling van een Raad van Advies wenselijk en volgt daarmee de Commissie Advocatuur en het ministerie van Justitie. Beoogd wordt de maatschappelijke legitimiteit van de besluitvorming van de orde te verhogen.

Enthousiast zijn de afgevaardigden niet, ze menen dat de raad wordt opgedrongen om een politiek probleem op te lossen. De AR zal de kritische opmerkingen verwerken en het voorstel ter tweede lezing aanbieden in een volgende collegevergadering.

Bert Bouma doet verslag van de voortgang rondom het rechtsgebiedenregister. Er is meermalen over gesproken binnen het college en er zijn vier ledenraadplegingen geweest. 'Dus meedenken en informeren zijn hier aan de orde, en dat stellen wij op prijs.' Het heeft er toe geleid dat het register alleen zal dienen om het publiek te informeren. Met het register ook de kwaliteit van de advocatuur bewaken, is voorlopig van de baan. Bouma krijgt groen licht van het college om door te gaan met het rechtsgebiedenregister.

Na mooie afscheidswaardige richting portefeuillehouder opleiding, Ed van Liere en landelijk deken Els Unger, sluit de laatste vergadering om zes uur. Zij dankt de afgevaardigden voor het vertrouwen dat zij ondanks alle discussie heeft mogen ervaren. 'Als je het niet met elkaar eens bent en je gaat toch samen door, dan levert dat de beste besluiten op. Ik heb het idee dat er de afgelopen jaren een aantal van dergelijke besluiten zijn genomen, en dat die de advocatuur verder zullen helpen.'